

תת"ע 10356/01/23 - מדינת ישראל ע"י נגד עזאם אלטללקה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10356-01-23 מדינת ישראל נ' אלטללקה

לפני כבוד השופט הבכיר אלון אופיר

המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן
עזאם אלטללקה

ע"י ב"כ עו"ד אלסנע מוחסן

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה על סעיף 10(ב) בפקודת התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום התיר הנאשם ביום 25.2.22 לקטין כבן 13 לנהוג עבורו ברכב

בשטח הסמוך לעיר רהט.

ביום 11.6.23 טענו הצדדים בפני לעונש.

ב"כ המדינה הדגיש בטיעונו את גילו הצעיר של ה"נהג" ברכב ואת הסכנה הרבה שבהתרת הנהיגה לו.

בנסיבות אלה ומאחר ולנאשם רישיון נהיגה משנת 1997 ואין לו כל עבר תעבורתי, עתרה המדינה לענישה הכוללת מאסר מותנה לצד פסילה ארוכה, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את העובדה כי הנאשם הוא אדם בן 80 שאינו בקו הבריאות.

ההגנה ביקשה לקבל בהכנעה כל ענישה צופת פני עתיד, אך ביקשה להימנע מפסילת הנאשם לתקופה ארוכה נוכח גילו, מצבו הרפואי והיעדר כל עבר תעבורתי.

מתחם העונש ההולם -

התרת נהיגה לקטין היא עבירה לגביה קבע המחוקק רף ענישה הכולל רכיב של מאסר

(ראה בעניין זה את סעיף 36ב(ג) בפקודת התעבורה שלא הוכנס במקרה זה לכתב האישום)

ולכן מתחם הענישה בעבירה זו צריך גם לכלול רכיב של מאסר, ולו מאסר על תנאי כפי שעתרה המדינה ביחס לסעיף 10(ב) בפקודה שיוחס לנאשם בפרשה זו.

לא יוחסה לנאשם בפרשה זו התנהגות הכוללת ביצוע עבירה נוספת מעבר לעצם התרת הנהיגה לקטין.

בית המשפט המחוזי בחיפה ב עפ"ת 20777-12-20 חאג' מוחמד נ' מדינת ישראל

התערב בהחלטה של בית משפט השלום אשר גזר 36 חודשי פסילה על נאשמת שהתירה

נהיגה לקטין בן 13.5 וקיבע את משך הפסילה על 15 חודשים (זאת בנסיבות של ייחוס עבירה על סעיף 36ב(ג) בפקודה במקור, ולא כבמקרה דנן - ייחוס של סעיף 10(ב)).

בנסיבות אלה, מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר, לצד מתחם פסילה

שינוע בין 6 חודשים ועד 30 חודשי פסילה, יהיה מתחם ענישה ראוי לנסיבות של התרת נהיגה לקטין לפי סעיף 10(ב) בפקודה ללא נסיבות נוספות מעבר להיות ה"נהג" קטין.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם קשיש בן 80 אשר הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו ללא תיקון של כתב האישום וללא כל הסדר עם המדינה.

מדובר בנהג עם ותק נהיגה רב משנת 1977 שאין לו כל עבר תעבורתי.

יש לקחת גם נתון זה בחשבון לטובת הנאשם.

בנסיבות המתוארות לעיל, עתירת המדינה למאסר מותנה סבירה לחלוטין, וביחס לרכיב הפסילה בפועל, די בעיני אם ייפסל הנאשם לתקופה של 12 חודשים שכן בהתאם לטיעוני המדינה עליהם לא חלק הסנגור (אף שלא באו בגדר עובדות כתב האישום), התרת הנהיגה הייתה לקטין כבן 13 ולא לקטין שגילו קרוב לגבול הגיל בו ניתן להתחיל ללמוד נהיגה, מצב שלא מצדיק את חלקו הנמוך של המתחם אך מנגד היעדר העבר ולקיחת האחריות לא מצדיקים את חלקו העליון של המתחם.

לפיכך הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. מורה על עיכוב ביצוע עונש הפסילה בפועל למשך 60 יום מהיום.

2. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. גוזר על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור עבירה על סעיף 10(ב) בפקודת התעבורה תוך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.